

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Metodika vzdělávání koordinovaného přístupu na obcích

ISBN 978-80-7421-283-3

2025

**Metodiku vzdělávání koordinovaného přístupu na obcích
vydává MPSV v rámci projektu Podpora implementace koordinovaného přístupu
v systému poskytování sociální ochrany v ČR – reg. číslo:
CZ.03.02.02/00/22_004/0001320.**

Vydal:	Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2
Tisk:	BUSINESS INFORMATION SYSTEMS&SERVICES BISS, s.r.o.
Počet výtisků:	100 Ks
Rok vydání:	2025
Autorky:	doc. PhDr. Adéla Mojžíšová, Ph.D. Mgr. Bohdana Břízová, Ph.D. Bc. Marie Knoflíčková
Recenze:	Mgr. Jan Talich
Jazyková korektura:	Hana Hlavinková
Grafická úprava:	Mgr. Hana Sousedíková

ISBN 978-80-7421-283-3

Manažerské shrnutí

Tato metodika, vypracovaná v rámci projektu „Podpora implementace koordinovaného přístupu v systému poskytování sociální ochrany v ČR“, systematicky popisuje strukturovaný vzdělávací rámec, který je navržen k dosažení specifických cílů zlepšení koordinace služeb na úrovni obce. Tento rámec je postaven na principech systematičnosti, individualizace a efektivního využití zdrojových kapacit, což zaručuje, že vzdělávací programy jsou přizpůsobeny potřebám účastníků a zároveň reagují na aktuální demografické a sociální výzvy.

Struktura vzdělávacího programu je rozdělena do tří hlavních stupňů – úvodní, intenzivní a navazující kurz – přičemž každý z těchto kurzů představuje postupné prohlubování teoretických znalostí a praktických dovedností. Úvodní kurz poskytuje účastníkům základní orientaci v pojmové terminologii koordinovaného přístupu, seznámení s právním rámcem a etickými zásadami, které formují praxi na obcích. Intenzivní kurz je zaměřen na praktickou aplikaci metod koordinované podpory a case managementu, umožňuje účastníkům pracovat s kazuistikami a diskusně analyzovat reálné situace z praxe, a tedy se připravit na implementaci změn. Navazující kurz slouží pro prohloubení odborných znalostí a rozvoj strategického myšlení, klade důraz na řízení multidisciplinárních týmů, tvorbu implementačních plánů a využívání moderních digitálních nástrojů, které zvyšují efektivitu spolupráce.

Celkovým cílem této metodiky je zajistit, aby účastníci získali komplexní kompetence potřebné k efektivní koordinaci všech aktérů na úrovni obcí. Kurzy jsou navrženy tak, aby podpořily nejen získání teoretických znalostí, ale i praktické uplatnění těchto poznatků při řešení klientských případů. K tomu přispívá využití interaktivních metod výuky, prezenčních a online setkání, skupinových diskusí a pravidelných evaluací vzdělávacího procesu, čímž se posiluje reflexe a kontinuální zlepšování vzdělávacích metod.

Mgr. et Mgr. Jaroslava Šibravová
odborný garant projektu

Obsah

Úvod

Vymezení pojmů

1. Etické zásady vzdělávacích programů	8
2. Vzdělávací programy	9
2.1 Úvodní kurz koordinovaného přístupu na obci	10
2.2 Intenzivní kurz v koordinovaném přístupu na obci	12
2.3 Navazující kurz pro koordinátory podpory a další odborníky v oblasti koordinovaného přístupu v ČR	15
3. Požadavky na lektorský tým	20
 Seznam doporučené literatury	21
Přílohy	23

Úvod

Koordinovaný přístup v systému sociální ochrany na obcích zahrnuje strategie a opatření pro fungování systémové spolupráce mezi všemi aktéry k poskytování sociálních a zdravotních služeb a dalších podpor, které mají zlepšit kvalitu života občanů v obtížných životních situacích. Potřeba lepší koordinace systému péče a podpory na obcích je vysoce aktuální, a to zejména tam, kde by měly spolupracovat týmy zdravotní a sociální péče, školská zařízení, centra podpory bydlení a další aktéři místních komunit.

MPSV bylo v letech 2023–2025 řešitelem projektu Podpora implementace koordinovaného přístupu v systému poskytování sociální ochrany v ČR (registrační číslo CZ.03.02.02/00/22_004/0001320), jehož cílem bylo podpořit a zkvalitnit výkon koordinace klientských případů na úrovni obcí s rozšířenou působností, způsob poskytování sociální ochrany občanům v ČR a posílit odborné kompetence relevantních aktérů v dané oblasti. Jedním z dílčích výstupů projektu je tato metodika vzdělávání.

Vzdělávání klíčových aktérů koordinovaného přístupu na obcích vnímáme jako velmi důležité pro nastavení a zajištění kvalitních a efektivních vnitřních i vnějších systémů na obcích. Implementace oblastí vzdělávání do jednotlivých vzdělávacích programů vychází z pilotního intenzivního školení, které bylo realizováno v rámci projektu (aktivita KA2) a dále z evaluace dalších dílčích aktivit projektu. Metodika vzdělávání obsahuje důležité kroky a oblasti, které byly identifikovány jako podstatné.

Vzdělávání sociálních pracovníků a dalších aktérů na obcích v koordinovaném přístupu je nezbytné pro poskytování komplexní, efektivní a kvalitní podpory klientům s vícečetnými a dlouhodobými problémy a pro posílení profesionální role sociálních pracovníků v rámci systému sociální ochrany.

Cílem této metodiky je komplexně popsat rozšiřující vzdělávací programy pro účely dalšího akreditovaného vzdělávání zejména pro sociální pracovníky a vedoucí pracovníky (dle § 115 odst. 1 Zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách). Tuto oblast vzdělávání upravuje § 111 a § 117. S ohledem na podporu implementace koordinovaného přístupu na obcích obsahuje tato metodika také návrhy kurzů pro další aktéry koordinovaného přístupu.

Účelem metodiky vzdělávání v koordinovaném přístupu je zajistit, aby navržené vzdělávací programy byly komplexní, integrované, efektivní a zaměřené na dosažení specifických cílů koordinovaného přístupu na obcích v rámci sociální ochrany.

Absolventi navržených vzdělávacích programů budou připraveni podílet se na procesu zavádění koordinovaného přístupu do praxe, samostatně fungovat a udržovat prvky koordinovaného přístupu v systému i do budoucna. Vzdělávání zajistí další profesní rozvoj a podpoří i celkové vnímání tématu koordinace napříč ČR, což pozitivně ovlivní současnou názorovou roztržičnost.

Při zpracovávání této metodiky byly využity výstupy z klíčových aktivit projektu, zpětné vazby od účastníků Intenzivního školení v koordinovaném přístupu a výstupy z pilotáže zavádění koordinovaného přístupu do 16 obcí napříč Českou republikou.

Charakteristické znaky metodiky:

- › Systematičnost a strukturovanost vzdělávacího rámce, který umožní lektorům a účastníkům postupovat systematicky při dosahování vzdělávacích cílů.
- › Koordinace, která zajistí, že všechny etapy i aktéři vzdělávacích programů na sebe navazují. Spolupráce mezi lektory, účastníky a dalšími zainteresovanými stranami zajistí jednotnost v přístupech a konzistentní postupy.
- › Individualizace a diferenciací umožní přizpůsobení teoretických i praktických částí individuálním potřebám účastníků s respektem k jejich schopnostem a zájmům, s cílem podpořit jejich maximální rozvoj.
- › Efektivní využití dostupných zdrojů včetně času, studijních materiálů, IT technologií a lidských zdrojů, aby byl vzdělávací proces co nejefektivnější.
- › Reflexe a evaluace vzdělávacích procesů a postupů s cílem identifikovat oblasti pro zlepšení a zajistit, že vzdělávací cíle jsou úspěšně dosahovány.
- › Inovace a flexibilita metod a přístupů v rámci vzdělávacích modulů v kontextu měnících se potřeb účastníků a výzev ve vzdělávání.
- › Holistický přístup zaměřený na celkový rozvoj účastníků, včetně jejich sociálních a emocionálních potřeb.

Vymezení pojmů

V textu jsou užívány některé pojmy, které chápeme v těchto souvislostech:

Obec – je veřejnoprávní korporace, tedy právnická osoba, která je základní jednotkou veřejné správy a územním samosprávným společenstvím občanů, kteří tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce.

Obecní úřad – je jedním z orgánů obce, který je pověřen plněním úkolů obecní správy, poskytováním informací a administrativně a organizačně přispívá k činnosti ostatních orgánů obce. Obecní úřad vykonává úkoly samostatné působnosti obce a přenesenou působnost obce. Sociální práce je výkonem přenesené působnosti, tj. zajišťuje ji obecní úřad jako orgán obce.

Pro zajištění plynulosti a čtivosti textu používáme v gramatice často mužský rod (koordinátor podpory, case manager, sociální pracovník atd.). Tento způsob zvolené terminologie nijak neodráží genderové preference či nerovnost.

1. Etické zásady vzdělávacích programů

V rámci vzdělávacích programů je nezbytné dodržovat etické zásady, které zajišťují spravedlivý, transparentní a kvalitní vzdělávací proces. Klíčové etické principy jsou:

Rovnost a nediskriminace

- **Rovný přístup** – všichni účastníci musí mít rovný přístup k vzdělávání bez ohledu na pohlaví, věk, rasu, náboženství, socioekonomický status nebo jiné osobní charakteristiky.
- **Inkluze** – zajištění, aby vzdělávací programy byly přístupné i pro osoby se specifickým způsobem uspokojování potřeb, aby byly vytvořeny podmínky pro jejich plnohodnotné zapojení.

Transparentnost

- **Jasná komunikace** – všechny informace týkající se přijímacích kritérií, vzdělávacího procesu, hodnocení a zakončení vzdělávacích programů jsou jasně a srozumitelně komunikovány účastníkům.
- **Otevřenost** – rozhodnutí týkající se přijímání, hodnocení a ukončení vzdělávacích programů jsou transparentní a odůvodnitelná.

Respekt a důstojnost

- **Respekt k jednotlivci** – vzdělavatel respektuje důstojnost, práva a soukromí všech účastníků.
- **Etické chování** – lektoři jednají profesionálně a eticky, podporují pozitivní a respektující vztahy mezi účastníky.

Odpovědnost

- **Odpovědnost za kvalitu** – vzdělavatel nese odpovědnost za kvalitu poskytovaného vzdělávání a neustále usiluje o jeho zlepšování.
- **Odpovědnost za rozvoj** – lektoři podporují účastníky v jejich profesním a osobním rozvoji, poskytují jim potřebné zdroje a podporu.

Zpětná vazba a zlepšování

- **Zpětná vazba** – aktivně vyhledávat a přijímat zpětnou vazbu od účastníků a dalších zainteresovaných stran za účelem zlepšování vzdělávacího procesu.
- **Neustálé zlepšování** – implementovat změny na základě zpětné vazby a pravidelně revidovat vzdělávací metody a postupy.

Bezpečnost a ochrana

- **Bezpečné prostředí** – zajištění bezpečného a podpůrného prostředí pro všechny účastníky.
- **Ochrana osobních údajů** – důsledné dodržování zásad ochrany osobních údajů a zásad kybernetické bezpečnosti.

Jedině tímto způsobem lze zajistit, že vzdělávání v rámci koordinovaného přístupu na obcích bude probíhat v souladu s nejvyššími etickými standardy, což přispěje k jeho celkové kvalitě a efektivitě.

2. Vzdělávací programy

V této kapitole jsou představeny **tři typy vzdělávacích programů** na téma koordinovaného přístupu, které vznikly na základě zkušeností ze vzdělávacích aktivit projektu Podpora implementace koordinovaného přístupu v systému poskytování sociální ochrany v ČR. Každý z nich je koncipován s ohledem na cílovou skupinu účastníků.

Úvodní kurz koordinovaného přístupu na obci

se zaměřuje na teoretické znalosti z oblasti koordinovaného přístupu na obcích, je určen pro všechny zájemce o koordinovaný přístup z řad odborníků v souladu s §110 zákona č. 108/2006 Sb., zejména pro sociální pracovníky – zástupce klíčových aktérů obcí (sociální pracovníci z obecních úřadů, ze sociálních služeb, ale i dalších resortů, jako např. zdravotnictví či školství).

Intenzivní kurz zaměřený na koordinovaný přístup na obcích

se soustředí na praktické dovednosti potřebné k implementaci koordinovaného přístupu na obcích. Je určeno především pro sociální pracovníky působící na sociálních odborech obcí a městských částí, vedoucí zaměstnance odborů a koordinátory podpory.

Navazující kurz pro odborníky v oblasti koordinovaného přístupu v ČR

je pokročilý program zaměřený na prohloubení a rozšíření znalostí o koordinovaném přístupu. Je určen pro sociální pracovníky, kteří se chtějí stát odborníky v oblasti koordinovaného přístupu a chtějí se aktivně podílet na systémových změnách v oblasti sociální ochrany v České republice. Tento kurz také slouží jako další pokročilé/doplňkové vzdělání pro koordinátory podpory.

Jednotlivá témata vzdělávacích programů jsou koncipována tak, že účastníci vzdělávání jsou uvedeni do problematiky koordinovaného přístupu na obcích, jejího významu a potřebnosti a budou schopni orientovat se v souvisejících pojmech, znát obsah, roli, kompetence a pozici koordinátora podpory na obci, case managera na obci a koordinovaný přístup systémově uchopit a argumentovat jeho přínosy.

TIP

V příloze č. 1 jsou uvedeny k jednotlivým tématům tipy do diskuse při skupinové práci, včetně doporučené literatury.

Součástí všech vzdělávacích témat je sdílení zkušeností a příkladů dobré i špatné praxe, které pak účastníci připraví na implementaci koordinovaného přístupu v rámci sociální ochrany na obci.

2.1 Úvodní kurz

koordinovaného přístupu na obci

Anotace:

Kurz poskytne účastníkům teoretické vědomosti o koordinovaném přístupu v sociální práci na úrovni obcí. Účastníci získají přehled o klíčových pojmech, jako jsou koordinovaná podpora, case management, role koordinátora podpory, case managera a sociálního pracovníka na obecním úřadě. Důraz je kladen na benefity koordinovaného přístupu, zejména efektivnější řešení potřeb občanů, optimalizaci zdrojů a zlepšení mezioborové spolupráce.

Kurz se také věnuje klíčovým aktérům koordinované podpory, včetně aktérů uvnitř i vně obecního úřadu, jejich rolím a spolupráci s koordinátorem podpory. Zvláštní pozornost je věnována multidisciplinární spolupráci, formám síťování a zásadám efektivní kooperace mezi odborníky z různých oblastí.

Účastníci se seznámí s pravidly spolupráce, právy a povinnostmi jednotlivých aktérů, a osvojí si praktické formy spolupráce, jako jsou kulaté stoly a případová setkání.

Charakteristika absolventa

Absolvent kurzu rozumí principům koordinovaného přístupu na úrovni obcí. Zná role nejen klíčových aktérů, jako jsou koordinátor podpory, case manager a sociální pracovník, ale také dalších aktérů vně obecního úřadu, a chápe význam jejich spolupráce. Účastníci dále získají základní orientaci v situacích, kdy se sociálním pracovníkem z obecního úřadu můžou nebo musí spolupracovat, v jakých oblastech, jak vypadá proces case managementu a koordinované podpory na obecním úřadě, pro jaké klienty je tento typ spolupráce nejvhodnější a jaké formy spolupráce nejčastěji aktéři využívají.

Absolvent umí efektivně komunikovat s partnery uvnitř i vně obecního úřadu a využívat formy spolupráce, jako jsou kulaté stoly či případová setkání.

Způsoby výuky

Vzdělávací program je ve formě prezenční, příp. hybridní výuky v podobě přednášky, součástí kurzu jsou i interaktivní diskuse a skupinové aktivity.

Rozsah vzdělávacího programu

16 hod.

Limit počtu účastníků vzdělávacího programu

50 účastníků

Účastníci a požadovaná vstupní kritéria

Vzdělávací program je vhodný pro všechny zájemce o koordinovaný přístup z řad odborníků v souladu s § 110 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, sociální pracovníky pracující na sociálních odborech obcí a městských částí, vedoucí odborů i spolupracující aktéry. Je možné, aby se kurzu účastnili i sociální pracovníci z různých resortů (např. zdravotnictví, školství), státní správy a samosprávy.

Témata vzdělávacího programu

Sociální práce na obci a koordinovaný přístup

- › Pojmy koordinovaného přístupu (koordinovaná podpora, case management, koordinátor podpory, case manager, individuální sociální práce, sociální pracovník na obecním úřadě), typologie klientů pro case management a koordinovanou podporu
- › Benefity koordinovaného přístupu
- › Koordinovaný přístup na obci jako systémová změna

Klíčoví aktéři koordinované podpory

- › Aktéři uvnitř i vně obecního úřadu
- › Spolupráce aktéra s koordinátorem podpory
- › Multidisciplinární spolupráce aktérů a její formy

Zásady spolupráce s jednotlivými aktéry

- › Pravidla spolupráce, práva a povinnosti aktérů
- › Formy spolupráce – kulaté stoly, případová setkání

Způsob ukončení vzdělávacího programu

Pro úspěšné ukončení vzdělávacího programu je nutná 90% účast, aktivní zapojení účastníka (zapojení se do diskusí, skupinových aktivit, sdílení příkladů z vlastní praxe) a ověření znalostí formou písemného testu. Po splnění všech požadavků získá absolvent osvědčení.

2.2 Intenzivní kurz v koordinovaném přístupu na obci

Anotace:

Cílem vzdělávacího programu je seznámit účastníky s koordinovaným přístupem na obcích a připravit účastníky na pozici koordinátora podpory. Důraz je kladen na praktickou stránku procesu implementace koordinovaného přístupu na obcích, na praktickou přípravu a získání dovedností potřebných k zavedení metody koordinované podpory do systému sociální ochrany na obci.

Kurz se zaměřuje na vymezení základních pojmů koordinovaného přístupu, na roli klíčových aktérů koordinovaného přístupu na obci a metodu koordinované podpory a case managementu v praxi. Klíčovými tématy jsou koordinovaný přístup, metoda koordinované podpory, case management, koordinátor podpory, case manager, výkon činností sociální práce na obecním úřadě a formy a zásady spolupráce jednotlivých aktérů. Účastníci dále získají základní orientaci v přínosech koordinovaného přístupu, využití metody koordinované podpory a case managementu při řešení situací klientů s vícečetnými a dlouhodobými problémy a dokumentací spojenou s koordinovaným přístupem.

V praktické části se účastníci zaměří na diskusi o tématech týkajících se implementace koordinovaného přístupu na úrovni obcí. Účastníci budou dostávat zadání pro cvičení a úkoly, budou zkoušet postupy a kroky pro uvedení koordinovaného přístupu do praxe.

Cílové kompetence účastníků

Obecná charakteristika absolventa

Absolvent vzdělávacího programu zaměřeného na koordinovaný přístup na úrovni obce je odborník se znalostmi a dovednostmi potřebnými pro efektivní řízení a koordinaci sociálních, zdravotních a dalších komunitních služeb v rámci veřejné správy a samosprávy. Díky interdisciplinárnímu vzdělání je schopen vytvářet komplexní strategie rozvoje služeb pro občany, zejména zranitelné skupiny, jako jsou senioři, osoby se zdravotním postižením, rodiny v krizových situacích či osoby sociálně vyloučené.

Absolvent tohoto programu má znalosti a dovednosti potřebné pro roli koordinátora podpory a zavedení koordinovaného přístupu do systému sociální ochrany na obci. Jeho znalosti a dovednosti umožňují efektivně reagovat na demografické výzvy a zajišťovat dostupnost sítě kvalitních služeb. Účastník je také schopen vytvářet strategické koncepce, které přispívají ke zlepšení kvality života obyvatel obcí.

Klíčové kompetence absolventa

Odborné znalosti

- Znalost právních předpisů souvisejících s koordinovaným přístupem.
- Znalost základních pojmů a klíčových aktérů koordinovaného přístupu.
- Orientace v systému veřejné správy a samosprávy v kontextu koordinace služeb na místní úrovni.
- Znalost metod a nástrojů koordinovaného přístupu.
- Pochopení principů koordinovaného přístupu, rizik a etických dilemat.
- Znalost analýz sociodemografických potřeb obce a návrhů opatření koordinovaného přístupu.

Praktické dovednosti

- Vytváření implementačního plánu pro zavádění koordinovaného přístupu na obci.
- Schopnost síťovat, koordinovat a řídit multidisciplinární týmy.
- Schopnost organizovat a řídit participativní procesy v koordinovaném přístupu.
- Empatie a schopnost pracovat s různými cílovými skupinami včetně seniorů, klientů se zdravotním postižením, rodin v obtížné životní situaci či osob ohrožených sociálním vyloučením.

Způsoby výuky

Vzdělávací program kombinuje formu prezenční výuky s distanční částí ve formě on-line výuky. Teoretická část zahrnuje přednášky, praktická část se zaměřuje na interaktivní diskuse a skupinové aktivity.

Rozsah vzdělávacího programu

40 hod.

Limit počtu účastníků vzdělávacího programu

15–20 účastníků

Účastníci a požadovaná vstupní kritéria

Vzdělávací program je vhodný pro všechny zájemce o koordinovaný přístup zejména z řad odborníků v souladu s § 110 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, sociální pracovníky, kteří budou vykonávat roli koordinátora, sociální pracovníky pracující na sociálních odborech obcí a městských částí, vedoucí odborů i spolupracující aktéry. Je možné, aby se kurzu účastnili i sociální pracovníci z různých resortů (např. zdravotnictví, školství), státní správy a samosprávy.

Konzultaci ke vstupním kritériím pro další zájemce je možné provést s organizací, která kurz realizuje (např. udělení výjimky pro koordinátory podpory, kteří agendu vykonávají, ale nemají vzdělání dle §110 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách).

Témata vzdělávacího programu

Koordinovaný přístup na obcích, jeho potřebnost a význam

- › Vymezení pojmů – koordinovaný přístup, koordinovaná podpora, case management, individuální sociální práce s klientem
- › Právní předpisy koordinovaného přístupu na obci
- › Potřebnost a význam koordinovaného přístupu na obci – současná situace, cíl sociální práce, současné limity sociální práce (sociálních pracovníků) na obecním úřadě, benefity koordinovaného přístupu, vliv samosprávy
- › Limity a bariéry zavedení koordinovaného přístupu na obcích

Klíčoví aktéři koordinovaného přístupu

- › Koordinátor podpory
- › Case manager
- › Klient využívající koordinovaný přístup
- › Aktéři uvnitř i vně úřadu

Koordinovaný přístup v praxi

- › Proces koordinované podpory na obecním úřadě včetně implementace
- › Proces case managementu na obecním úřadě – fáze (etapy), pravidla, pracovní postupy
- › Formy spolupráce – kulaté stoly, případová setkání
- › Zásady spolupráce s jednotlivými aktéry, pravidla spolupráce, práva a povinnosti zapojených odborníků
- › Dokumentace spojená s koordinovaným přístupem např. informovaný souhlas
- › Rizika koordinovaného přístupu na obcích (personální, finanční, procesní a další)
- › Etika koordinovaného přístupu na obci

Způsob zakončení vzdělávacího programu

Pro úspěšné ukončení vzdělávacího programu je nutná 90% účast, aktivní zapojení účastníka (zapojení se do diskusí, skupinových aktivit, sdílení příkladů z vlastní praxe) a ověření znalostí formou vypracování zadaného úkolu. Úkol je zaměřen na zpracování implementačního plánu koordinovaného přístupu na obci. Po splnění všech požadavků získá absolvent osvědčení.

2.3 Navazující kurz

pro koordinátory podpory a další odborníky v oblasti koordinovaného přístupu v ČR

Anotace:

Navazující kurz se soustředí na prohloubení a rozšíření znalostí o koordinovaném přístupu. Je určen pro sociální pracovníky, kteří se chtějí stát odborníky v oblasti koordinovaného přístupu a chtějí se aktivně podílet na systémových změnách v oblasti sociální ochrany v České republice. Dále je určený jako doplňující vzdělání pro koordinátory podpory. Účastníci získají vysokou úroveň teoretických znalostí i praktických dovedností o koordinovaném přístupu, jeho legislativním rámci, metodách síťování, spolupráci mezi klíčovými aktéry, etických principech a specifikách case managementu.

Důraz je kladen na procesní a finanční aspekty koordinované podpory, rizika implementace a význam supervize. Kurz zahrnuje i praktické aktivity, jako je tvorba strategických dokumentů, analýza modelových situací a využití digitálních nástrojů v koordinované podpoře.

Po absolvování kurzu budou účastníci připraveni efektivně řídit procesy koordinované podpory na obcích a posilovat mezioborovou spolupráci ve prospěch klientů.

Cílové kompetence účastníků

Obecná charakteristika absolventa

Absolvent vzdělávacího programu je kvalifikovaný odborník schopný efektivně řídit procesy koordinované podpory na úrovni obce. Ovládá metody síťování, koordinované podpory, case managementu a multidisciplinární spolupráce s důrazem na individuální potřeby klientů. Díky znalostem právních předpisů, strategického plánování a financování služeb umí nastavovat procesy koordinace sociálních, zdravotních a dalších služeb v souladu s etickými principy. Dokáže pracovat s různými cílovými skupinami, včetně osob v krizových situacích, a aktivně řešit bariéry implementace koordinovaného přístupu.

Absolvent je připraven vést odborné týmy, využívat relevantní nástroje koordinované podpory ke zkvalitnění komunitní práce v prostředí veřejné správy a samosprávy.

Klíčové kompetence absolventa

Odborné znalosti

- Komplexní pochopení principů koordinovaného přístupu – absolventi budou schopni definovat koordinovaný přístup, koordinovanou podporu, case management, popsat jejich principy, rizika a vysvětlit jejich význam pro efektivní řešení sociálních problémů na úrovni obce.
- Role a odpovědnosti aktérů – budou znát role a odpovědnosti klíčových aktérů zapojených do koordinovaného přístupu, včetně koordinátora podpory, case managerů, zástupců obce a dalších relevantních subjektů.

- › Case management – budou rozumět konceptu case managementu a jeho významu pro podporu klientů s vícečetnými a dlouhodobými problémy.
- › Právní předpisy – získají základní orientaci v právních předpisech koordinace.

Praktické dovednosti:

- › Metoda koordinované podpory – osvojí si metodu koordinované podpory, včetně jejích fází, nástrojů a technik, a budou schopni aplikovat ji v praxi.
- › Komunikace a spolupráce – absolventi budou schopni efektivně komunikovat a spolupracovat s různými aktéry zapojenými do koordinované podpory.
- › Koordinace a plánování – budou schopni koordinovat aktivity různých aktérů včetně participace na komunitním plánování.
- › Profesionalita – posílí profesionální chování a práci v souladu s etickými principy sociální práce.
- › Hodnocení koordinovaného přístupu na obci – osvojí si vhodné nástroje pro vyhodnocování zavedení koordinovaného přístupu na obci.

Způsoby výuky

V tomto vzdělávacím programu pro koordinátory podpory je nezbytné využít několik metod výuky, které zahrnují teoretickou část a praktickou část. Teoretická část obsahuje frontální přednášky, interaktivní diskuse, skupinovou práci, sdílení příkladů z vlastní praxe, práce s kazuistikami a další vhodné metody výuky. Teoretická výuka poskytuje nezbytné teoretické základy, které účastníci potřebují pro pochopení dané problematiky.

Forma realizace teoretické části může být kombinací prezenční a online formy, přičemž prezenční forma výuky musí činit minimálně 80 % z celkové časové dotace vzdělávacího programu. Mezi výhody prezenčního vzdělávání patří možnost sdílet získané vědomosti mezi účastníky, jejich vzájemnou interakci a diskusi nad danými tématy. Online forma musí probíhat ve vhodných a dostupných platformách, které umožňují skupinovou práci, sdílené pracovní prostředí a úložiště studijních materiálů, s garancí kvality vzdělávání.

Praktická část se skládá z aplikace získaných poznatků a zpracování závěrečné práce. Praktická výuka umožňuje účastníkům aplikovat získané teoretické znalosti v reálných situacích, čímž si osvojí praktické dovednosti. Tuto část je vhodné doplnit samostudiem doporučené literatury, což může podpořit nezávislost účastníků a nabídnout prostor pro ukotvení a prohloubení jednotlivých témat vzdělávacího programu.

Rozsah vzdělávacího programu

120 hod. (80 hodin teoretické výuky, 40 hodin praktické výuky)

Praktická výuka obsahuje nejen implementaci získaných poznatků v rámci profesionální praxe účastníka, ale také samostudium a přípravu kazuistiky k ústní zkoušce.

Limit počtu účastníků vzdělávacího programu

V rámci vzdělávání koordinátorů podpory je klíčové zohlednit limity počtu účastníků, aby bylo možné zajistit kvalitní a efektivní výuku.

Ideální počet účastníků je 12–15, max. hranice je 20 účastníků. Důvodem je zajištění interaktivní výuky a individuálního přístupu lektorů k účastníkům. V případě naplnění maximál-

ní hranice počtu účastníků je nezbytné přizpůsobit skupinovou práci a celkový počet účastníků rozdělit do menších pracovních skupin.

Účastníci a požadovaná vstupní kritéria

Vzdělávací program je určen pro sociální pracovníky, kteří vykonávají nebo budou vykonávat pozici koordinátora podpory. Dále je určen zájemcům o tuto pozici. Užitečný také může být pro odborníky usilující o změnu systému v oblasti sociální ochrany v ČR, vedoucí sociálních odborů na obecních úřadech či krajské metodiky sociální práce a prevence.

Níže uvedená kritéria by měla být zohledněna při přijímání účastníků:

- účastník je absolventem vzdělávacího programu Intenzivního kurzu v koordinovaném přístupu na obci (viz kap. 2.2),
- účastník splňuje požadavky § 110 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách,
- uchazeč doloží svoji praxi v oblasti sociální práce v min. rozsahu 2 let,
- uchazeč předloží motivační dopis, ve kterém vysvětlí svůj zájem o vzdělávací program, popíše svoji znalost místní komunity a služeb a zaměří se na své předpoklady pro manažerskou pozici.

Témata vzdělávacího programu

Teoretická část

Koordinovaný přístup na obcích, jeho potřebnost a význam

- › Pojmy koordinovaného přístupu a jejich provázanost
- › Potřebnost a význam koordinovaného přístupu na obci
- › Limity a bariéry zavedení koordinovaného přístupu na obcích
- › Přínosy koordinovaného přístupu pro sociální odbory a jejich zaměstnance, pro zapojené aktéry a pro klienta

Právní rámec a souvislosti

- › Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách
- › Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích
- › Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze
- › Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí

- › Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách
- › Strategické dokumenty MPSV, KÚ a obcí

Etika koordinovaného přístupu na obcích

- › Etický kodex sociálních pracovníků České republiky
- › Etické principy týkající se práce koordinátora podpory a case managera
- › Princip mlčenlivosti
- › Etická dilemata koordinátora podpory a case managera
- › Další etické otázky týkající se koordinovaného přístupu – princip participace klienta v koordinované podpoře, koordinovaná podpora u nespolupracujícího/nemotivovaného klienta, klienta s omezenou svéprávností

Klíčoví aktéři koordinovaného přístupu

- › Koordinátor podpory – náplň práce, znalosti a dovednosti, osobnostní předpoklady, kompetence, pravomoci a odpovědnost
- › Case manager – náplň práce, znalosti a dovednosti, osobnostní předpoklady. Vztah case managera s klientem (profesní hranice, předcházení závislosti na zaměstnanci apod.)
- › Klient
- › Aktéři uvnitř i vně obecního úřadu

Koordinovaná podpora a case management na obecním úřadě

- › Metoda koordinované podpory
- › Situační analýza, proces síťování na obcích, nastavení spolupráce mezi zainteresovanými subjekty/aktéry podpory v kontextu různých cílových skupin
- › Spolupráce koordinátora podpory a case managera
- › Proces case managementu – fáze (etapy), pravidla, pracovní postupy
- › Specifické přístupy a jejich užití v rámci case managementu – např. systemický přístup, přístup orientovaný na klienta, koučování
- › Dokumentace spojená s koordinovanou podporou a case managementem

Spolupráce v rámci koordinované podpory

- › Spolupráce koordinátora podpory a vedoucího sociálního odboru
- › Spolupráce koordinátora podpory a metodika sociální práce na KÚ
- › Spolupráce pracovníka komunitního plánování a koordinátora podpory a jeho role v komunitním plánování
- › Formy spolupráce – kulaté stoly, případová setkání
- › Multidisciplinární tým – koordinace i dalších aktérů – lékařů, psychologů, fyzioterapeutů, nutričních specialistů, nemocničních či vězeňských kaplanů, koordinátorů dobrovolníků apod.

Supervize a sebepečce odborných pracovníků jako předpoklad uplatňování koordinovaného přístupu

- › Supervize jednotlivých aktérů a supervize zavádění koordinovaného přístupu do stávajícího systému obce, individuální supervize, skupinová supervize
- › Profesionální rozvoj a význam celoživotního vzdělávání koordinátorů podpory a case managerů, témata vzdělávání

Rizika koordinovaného přístupu na obcích

- › Rizika personální – vedoucí odboru bez manažerských dovedností, nevhodné sestavení profilu pracovní pozice koordinátora, neobsazení pozice koordinátora podpory kvalitním zaměstnancem, rizika spojená s pozicí case managera či nevhodné nastavení organizační struktury
- › Riziko finanční – financování pozice koordinátora podpory
- › Procesní rizika – nepochopení teoretickému vymezení koordinovaného přístupu, nedostatečné plánování a příprava implementace koordinovaného přístupu, nedostatečná koordinace mezi různými zapojenými subjekty, nedostatečná flexibilita procesů, riziko nedostatečného monitoringu a hodnocení procesů koordinované podpory, riziko nedostatečné dokumentace procesů mezi jednotlivými aktéry koordinovaného přístupu, nesouhlas klienta
- › Další rizika – nespolečenská vnitřních a vnějších aktérů apod.

Vyhodnocení zavedení koordinovaného přístupu na obec

- › Průběžné monitorování a vyhodnocování pokroku a dosažených výsledků při implementaci a realizaci koordinovaného přístupu na obci

Praktická témata ve skupinách

› Case management

- rozdíly case managementu dle cílových skupin v kontextu podpory od koordinátora podpory

› Dovednost vytvářet plány koordinované podpory

- vytváření krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých strategických dokumentů koordinovaného přístupu v kontextu potřeb case managementu

› Užití komunikačních technologií, platforem a databází v rámci koordinovaného přístupu na obcích

- příklady dobré praxe

› Rozbor modelových situací, práce s kazuistikami

- aktivní práce účastníků, konzultace

Způsob ukončení vzdělávacího programu

Pro úspěšné ukončení vzdělávacího programu je nutná 90% účast, aktivní zapojení účastníka (zapojení se do diskusí, skupinových aktivit, sdílení příkladů z vlastní praxe) a ověření znalostí formou závěrečné ústní zkoušky. V rámci zkoušky účastník prokáže schopnosti a dovednosti aplikovat teoretické poznatky v reálných situacích prostřednictvím zpracování kazuistiky, která bude reflektovat systémové nastavení koordinovaného přístupu na obci při realizaci koordinované podpory u vybraného klienta. Tuto kazuistiku zpracovávají účastníci průběžně a mohou ji konzultovat s lektory kurzu.

Ústní zkouška probíhá před týmem lektorů a skupinou účastníků formou přednesení kazuistiky a následné diskuse o tématu.

O provedené zkoušce musí být proveden protokol v souladu s požadavky uvedenými v Průvodci podáváním žádostí o akreditaci vzdělávacího programu v informačním systému AKRIS.

Zakončení vzdělávacího programu není součástí časové dotace kurzu. Po splnění všech požadavků získá absolvent osvědčení.

3. Požadavky na lektorský tým

Odborné kompetence lektora:

- › **Vzdělání dle § 110 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.**
- › **Dostatečná praxe ve vztahu ke koordinovanému přístupu** (minimální délka praxe není stanovena, posuzuje se individuálně).
- › **Potvrzení o dalším vzdělávání v oblasti koordinovaného přístupu a case managementu** (například prostřednictvím účasti na vzdělávacích kurzech, konferencích, seminářích – dokládá se formou osvědčení nebo certifikátu). Pokud lektor pracuje v oblasti sociálních služeb, je nutné doložit také realizaci dalšího vzdělávání v zákonem stanoveném rozsahu. Od lektora se předpokládá, že si získanou kvalifikaci a odborné znalosti bude pravidelně udržovat, a rozšiřovat v souvislosti s tématem, které vyučuje.

Pedagogické kompetence lektora:

- › **Lektorská praxe** – lektor musí uvést předchozí zkušenosti s lektorskou činností včetně délky lektorské praxe. Očekává se znalost metod a technik vzdělávání dospělých osob, flexibilita a adaptabilita při přizpůsobení teoretického i praktického obsahu kurzů potřebám účastníků.
- › Od lektora se očekává **efektivní využití všech dostupných zdrojů** (studijní materiály, IT technologie atd.) k obohacení přednášeného tématu.
- › **Komunikační schopnosti** – od lektora se očekává nejen schopnost efektivně komunikovat téma koordinovaného přístupu, ale také schopnost facilitace skupinových diskusí.
- › **Schopnost evaluace vzdělávacího programu** s cílem zlepšovat jeho kvalitu a dosahovat stanovených vzdělávacích cílů.
- › **Zaměření na celkový rozvoj účastníků, zároveň také i na individuální potřeby jednotlivců.**

Seznam doporučené literatury

- Baštecká, B., Čermáková V., Kinkor, M. (2016). *Týmová supervize: teorie a praxe*. Praha: Portál.
- Bechyňová, V. (2012). *Případové konference*. Praha: Portál.
- Božić, A., McDonough, G., Feberová, B., Grainer, D., Haráková, R. et al. (2018). *Dobrá praxe sociální práce na obci*. Olomouc: Caritas – Vyšší odborná škola sociální Olomouc.
- Dosoudilová, K. (2020). *Metodika Case managementu*. Praha: Člověk v tísni o.p.s.
- Dragomírecká, E. (2020). *Ti, kteří se starají: Podpora neformální péče o seniory*. Praha: Univerzita Karlova, Nakladatelství Karolinum.
- Společnost sociálních pracovníků ČR (2017). *Etický kodex sociálních pracovníků a členů Profesionálního svazu sociálních pracovníků v sociálních službách APSS ČR* [online]. Dostupné na <https://profesni-svaz-socialnich-pracovniku.apsscr.cz/ckfinder/userfiles/files/Etick%C3%BD%20kodex.pdf>
- Hassová, K. (2008). Úvod do case managementu. In: Janoušková, K., Nedělníková, D. (eds.) *Profesní dovednosti terénních sociálních pracovníků: sborník studijních textů pro terénní sociální pracovníky*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě.
- Hanušová, J., Hellebrantová, K. (2006). *Interdisciplinární spolupráce*. Praha: Vzdělávací institut ochrany dětí.
- Hawkins, P., Shohet, R. (2016). *Supervize v pomáhajících profesích*. Praha: Portál.
- Holmerová, I. (2018). *Case management v péči o lidi žijící s demencí: Koordinace péče zaměřená na člověka*. Praha: Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy.
- Hubíková, O. (2018). *Možnosti a podmínky uplatňování Case managementu v sociální práci na obecních úřadech zaměřené na klienty v životních situacích dlouhodobé péče*. Brno: VUPS.
- Hubíková, O., Havlíková, J., Trbala R. (2021). *Kvalita výkonu sociální práce v ČR*. Praha: RILSA.
- Hubíková, O., Havlíková, J., Trbala, R., Zajacová, M. (2023). *Sociální práce na obecních úřadech*. Praha: RILSA.
- Hubíková, O. (2019). *Péče o sebe u sociálních pracovníků jako součást odborného výkonu sociální práce*. Praha: Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, vvi.
- Kopřiva, K. (2013). *Lidský vztah jako součást profese*. Vyd. 7., Praha: Portál.
- Kodymová, P. (ed.). (2015). *Sešit sociální práce č. 3. - Sociální pracovník v multidisciplinárním týmu*. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí.
- Koldinská, K. (2013). *Sociální právo*. Vyd. 2. Praha: C.H. Beck.
- Mahrová, G., Venglářová, M. a kol. (2008). *Sociální práce s lidmi s duševním onemocněním*. Praha: Grada.
- Mojžíšová, A., Břízová, B., Knoflíčková, M. (2025). *Manuál pro zavádění koordinovaného přístupu na obcích*. Praha: MPSV.

- Matoušek, O. (2022). *Strategie a postupy v sociální práci*. Praha, Portál.
- Matoušek, O. et al. (2013). *Metody a řízení sociální práce*. Vyd. 3. Praha: Portál.
- Musil, L. (2004). *Ráda bych Vám pomohla, ale--: dilemata práce s klienty v organizacích*. Brno: Marek Zeman.
- Nepustil, P., Szotáková, M. (2013). *Case management se zotavujícími se uživateli návykových látek: metodická příručka*. Praha: Úřad vlády České republiky.
- Paleček, J., Kostečka, J. (2020). *Case management na obcích. Informace o systémovém case managementu pro lidi s komplexními potřebami a o roli obcí s rozšířenou působností/obcí s pověřením*. Praha: TUDYTAM, z.s.
- Pěč, O., Probstová, V. (2009). *Psychózy: psychoterapie, rehabilitace a komunitní péče*. Praha: Triton.
- Pomahač, R. (2012). *Veřejná správa*. Praha: C. H. Beck.
- Průvodce podáváním žádosti o akreditaci vzdělávacího programu v informačním systému AKRIS*, verze 1.23.1 (2023). Praha: MPSV. Dostupné z: <https://akris.mpsv.cz/Aktualita/Soubor/273479>
- Stanková, Z. (2020). *Zdroje podpory sociálního začleňování: perspektiva sociálních pracovníků působících v sociálně vyloučených lokalitách na území Moravskoslezského kraje*. Czech & Slovak Social Work/ Sociální Práce/Sociálna Práca, 20(2).
- Stuchlík, J..(2001). *Asertivní komunitní léčba a case management*. Praha: Fokus Praha, Centrum pro rozvoj péče o duševní zdraví.
- Solařová, H. (2013). *Case management aneb případové konference v praxi*. Pardubice: Benepal, a.s.
- Šámalová K., Vojtíšek P. (2021). *Sociální správa*. Praha: Grada.
- Varhol, C. (2023). *Výstupy z dotazníkového šetření SMO ČR k sociální práci*. Sociální pracovník. Tábor: APSS.

Přílohy

Příloha č. 1

Tato příloha obsahuje návrhy diskusních témat pro skupinovou práci účastníků tří výše uvedených vzdělávacích programů.

Téma – Koordinovaný přístup na obcích, pojmosloví, jeho potřebnost a význam

Diskusní témata:

- Vymezení pojmu koordinovaný přístup, koordinovaná podpora a case management.
- Co znamená v kontextu koordinovaného přístupu, že je to „systémové řešení“, proč je to tak důležité?
- Jaké výhody má koordinovaný přístup pro obec, pro vedoucího odboru, pro case managera, jaký pro klienta, jaký pro stát?
- Jak vypadá sociální práce s klienty na obecním úřadě, kde se realizuje koordinovaná podpora oproti obecnímu úřadu, který ho zavedený nemá.
- Příklady dobré praxe z obcí se zavedeným koordinovaným přístupem.
- Principy práce case managera, jak koordinovaná podpora přispěje k zvýšení kvality života klienta.
- Přínos zavedení koordinovaného přístupu na obcích ve smyslu směrem k aktuálním otázkám sociální práce v ČR, např. jak může zavedení koordinovaného přístupu na obci pozitivně ovlivnit proces deinstitucionalizace a transformace sociálních služeb.

Téma – Etika koordinovaného přístupu

Diskusní témata:

- S jakými etickými dilematy pracuje koordinátor podpory nebo case manager?
- Pohled na formální a neformální spolupráci sociálních pracovníků z hlediska etických principů sociální práce.
- Jaké jsou hlavní zásady při předávání informací o klientovi dalším odborníkům?
- Co všechno by měl obsahovat Informovaný souhlas klienta?
- Dokumentace klienta z pohledu etiky (důraz na důstojnost klienta, dokumentace z pohledu ochrany soukromí klienta, transparentnosti) apod.

Téma – Klíčoví aktéři koordinovaného přístupu a jejich spolupráce

Diskusní témata:

- Jaké nároky jsou kladeny na sociálního pracovníka v roli koordinátora podpory / case managera?
- Pokud se v obci realizuje koordinovaný přístup, je nutné to chápat jako personální zátěž pro sociální odbor obecního úřadu?
- Je nutné pro koordinátora podpory vyčlenit novou pozici, hledat na to finanční zdroje?
- K jakým pozicím by bylo případně vhodné přidat pozici koordinátora podpory (např. kumulace pozice pracovníka komunitního plánování a koordinátora podpory), může to přinést do koordinačního procesu i nějaké výhody?
- Potřebuje koordinátor podpory nebo case manager nějaké speciální technicko-provozní zázemí?
- Koordinovaný přístup vs. cílové skupiny (koordinovaný přístup je jen jeden).
- Očekávání vnějších aktérů od koordinátora podpory.
- Jak by ovlivnilo roli koordinátora podpory, pokud by ji vykonával člověk se vzděláním např. zdravotníka? Jaké jsou benefity, pokud roli koordinátora podpory bude vykonávat sociální pracovník?

Téma – Koordinovaná podpora a case management na obecním úřadě

Diskusní témata:

- Vztah koordinátora podpory a case managera, hranice kompetencí a odpovědnosti.
- Flexibilita aktérů v rámci koordinované podpory v souvislosti s potřebami klienta.
- Příklady dokumentace koordinátora podpory, case managera.

Téma – Spolupráce v rámci koordinované podpory

Diskusní témata:

- Spolupráce aktérů v rámci úřadu – jak má spolupráce vypadat, jakých schůzek se může koordinátor účastnit v rámci úřadu např. schůzka bytové komise, komunitní plánování, prevence kriminality.
- Spolupráce aktérů vně úřadu – sociální služby, zdravotní služby, integrovaný záchranný systém, zdravotní pojišťovny, školská zařízení, samospráva, neformální skupiny v rámci komunity, kulturní a dobrovolnické organizace apod.
- Práva a povinnosti aktérů – např. přinášet kauzy do skupiny, navrhnout členy pracovních skupin jednotlivých případů, sdílet metodické materiály a šířit je dle svého uvážení, účastnit se metodických a supervizních setkání základní skupiny a aktivně se zapojovat.
- Definice forem a cílů spolupráce, kompetence jednotlivých odborníků v rámci řešení situace s klientem, rozložení práce mezi více odborníky, průběžné hodnocení, ukončení a zhodnocení procesu.
- Naplňování profesních kompetencí v práci multidisciplinárního týmu.
- Spolupráce s multidisciplinárním týmem v jednotlivých fázích case managementu (např. pohled dalších odborníků při mapování potřeb klienta).

Téma – Supervize a sebepečce odborných pracovníků jako předpoklad uplatňování koordinovaného přístupu

Diskusní témata:

- Výběr a role supervizora v procesu implementace koordinovaného přístupu (speciální požadavky na supervizora, pokud má vést supervizi a podpořit celý proces implementace koordinovaného přístupu do praxe obce).
- Celoživotní vzdělávání koordinátora podpory –vhodná témata, sdílení zkušeností s účastníky.

Téma – Rizika koordinovaného přístupu na obcích

Diskusní témata:

- Rizika u klientů bez motivace či nedobrovolných klientů.
- Práce s limity sociálního systému ČR, kdy odborníci doporučí řešení, které není v rámci obce možné – malá kapacita služeb, klient nemá nárok na sociální dávky apod.
- Minimalizace procesních rizik – systém musí být postaven na pevných strukturách a procesech, které zajistí kontinuitu bez ohledu na jednotlivce.

Téma – Vyhodnocení zavedení koordinovaného přístupu na obcích

Diskusní témata:

- Odpovědnost za hodnocení při zavádění a při realizování koordinovaného přístupu na obci.
- Metody používané při hodnocení zavedení koordinovaného přístupu („Checklist pro ověření zavedení koordinovaného přístupu na obec“, SWOT analýza), sdílení dobré praxe.

Téma – Přínosy zavedení koordinovaného přístupu

Diskusní témata:

- Přínosy koordinovaného přístupu z pohledů různých odborníků (co přinese zavedení koordinovaného přístupu sociálnímu odboru na obecním úřadu, co jeho zaměstnancům, dalším aktérům či klientům)?

Dokument je financován v rámci realizace projektu Podpora implementace koordinovaného přístupu v systému poskytování sociální ochrany v ČR, CZ.03.02.02/00/22_004/0001320, spolufinancovaného z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost plus a státního rozpočtu České republiky.

budmeprofi.cz

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Metodika vzdělávání koordinovaného přístupu na obcích

ISBN 978-80-7421-283-3

2025

budmeprofi.cz

Dokument je zpracován v rámci realizace projektu Podpora implementace koordinovaného přístupu v systému poskytování sociální ochrany v ČR, CZ.03.02.02/00/22_004/0001320, spolufinancovaného z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost plus a státního rozpočtu České republiky.

budmeprofi.cz

ISBN 978-80-7421-283-3